

prava na naknadu obavlja se prije nastanka osiguranog slučaja, a vinkulacijom police ne prenosi se svojstvo osiguranika.

Odnosi tužitelja, tuženika i Centra nakon nastupanja osiguranog slučaja rješavaju se primjenom odredbe iz čl. 938. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99, dalje u tekstu: ZOO)... Iz ove zakonske odredbe proizlazi da u ovom konkretnom slučaju tužitelj, kao osiguranik, može nakon što nastupi osigurani slučaj, zahtijevati od osiguratelja isplatu svote osiguranja, ali samo u slučaju da za tu isplatu postoji suglasnost Centra za reprodukciju u stočarstvu Hrvatske kojemu je polica vinkulirana odnosno da ne postoji potraživanje Centra za reprodukciju u stočarstvu Hrvatske koje je osigurano vinkulacijom police. Iz iznesenog proizlazi da je pogrešan pravni stav drugostupanjskog suda da tužitelj nije aktivno legitimiran za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari, jer time što je vinkulirao policu osiguranja životinja u korist Centra za reprodukciju u stočarstvu Hrvatske nije mu prestalo svojstvo osiguranika. Stoga u slučaju da mu tuženik kao osiguratelj ne plati svotu osiguranja dobrovoljno može protiv njega podnijeti tužbu radi isplate svote osiguranja."

DOKAZ: - uvid u rješenje VSRH, posl. br. Rev 1037/07-2 od 19. studenoga 2008., koje se prilaže;

Također, odluka drugostupanjskog suda suprotna je i presudi istoga suda, posl. br. PŽ-2810/03-3 od 6. rujna 2006. u kojoj se navodi:

„To u konkretnom slučaju znači da je vinkulacijom police osiguranja izvršeno ugovorno ustupanje prava na osigurninu. Vinkulacijom police ne prenosi se svojstvo osiguranika, već je predmet ustupanja isključivo pravo na naplatu naknade iz osiguranja u slučaju naknade štete, ali ne i prava i obveze iz ugovora općenito. Dakle, u konkretnom slučaju osiguranici su bili ovlašteni tužbom zahtijevati isplatu naknade iz osiguranja od tuženika kao osiguratelja, ali osiguratelj tu naknadu neće isplatiti osiguranicima bez pristanka osobe u čiju je korist polica vinkulirana ili će je isplatiti toj osobi.“

DOKAZ: - uvid u presudu VTS RH, posl. br. PŽ-2810/03-3 od 6. rujna 2006., koja se prilaže;

Sukladno gore navedenim odlukama, tužitelj suglasnost za isplatu nije morao tražiti od Zagrebačke banke d.d. prije pokretanja predmetnog postupka. Istu je mogao tražiti i za vrijeme trajanja postupka, ali i po pravom oćnom okonćanju postupka s time što je tuženik u obvezi paziti na navedene okolnosti te, bez suglasnosti Zagrebaćke banke d.d., nije u mogućnosti dosuđeni iznos osigurnine isplatiti tužitelju.

Ništa manje bitno za napomenuti jest i to da je tužitelj tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom predložio da se pozove Zagrebaćka banka d.d. na miješanje u ovoj pravnoj stvari na njegovoj strani, a prvostupanjski sud o tom prijedlogu tužitelja nikada nije odlučio.

Obzirom na navedeno, tužitelj postavlja sljedeće pravno pitanje:

1. Imaju li ugovaratelj osiguranja i osiguranik pravo na pokretanje i vodenje parnice radi naknade štete/isplate osigurnine u slučaju nastupa osiguranog slućaja ukoliko je polica osiguranja vinkulirana u korist druge fizićke ili pravne osobe?

V Nadalje tužitelj smatra kako su, i prvostupanjski i drugostupanjski sud, pogrešno